

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.492 van 29 juni 2000
in de zaak A. 85.685/VII-18.852.**

In zake : Patrick BERTELOOT,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. GONTHIER en D. DHAENENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 12, bus 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Sociale Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick BERTELOOT op 23 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 31 mei 1999 van de minister van sociale zaken tot wijziging van de lijst gevoegd bij het koninklijk besluit van 2 september 1980 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische specialiteiten en daarmee gelijkgestelde producten, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 1999, en meer bepaald van de artikelen 1.e, 1.i en 1.k;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GONTHIER, die verschijnt voor de verzoeker, en van Adjunct-adviseur P. MYLEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoeker aanvoert :

"Bovendien voert verzoeker terecht aan dat de uitvoering van het aangevochten MB in zijn hoofde een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zal veroorzaken. Ingevolge de toepassing van gezegd MB zal de verzoeker inderdaad met het oog op een efficiënte behandeling van zijn patiënten, en terwijl hij over een bijzondere ervaring en bekwaamheid beschikt i.v.m. de behandeling van tumoren 'in al hun aspecten' behorend tot zijn specialisme, met het oog op het voorschrijven van de in het aangevochten MB bedoelde farmaceutische specialiteiten beroep moeten doen op de tussenkomst van een geneesheer medisch-oncoloog, hetzij de enig(e) die gemachtigd is het omstandig, respectievelijk gemotiveerd verslag op te stellen op grond waarvan de adviserende geneesheer machtiging zal kunnen verlenen tot terugbetaling van de bedoelde farmaceutische specialiteiten.

Om de terugbetaalbaarheid van gezegde farmaceutische specialiteiten te bekomen in hoofde van de patiënten van verzoeker zal deze dus beroep moeten doen op de tussenkomst van een categorie van geneesheren-specialisten met een bijzondere bekwaming in de medische oncologie, welke categorie op heden eenvoudigweg onbestaande is...

Alsdusdanig wordt verzoeker dus in de onmogelijkheid gesteld de terugbetaalbaarheid te verzekeren in (het) voordeel van zijn patiënten voor de aflevering van farmaceutische specialiteiten, waarvan de overheid, door de invoering van het aangevochten MB ondertussen zelf heeft erkend dat deze van wezenlijk belang zijn in het kader van de behandeling van de pathologie van gezegde patiënten, terwijl hij hiertoe nochtans over de nodige bijzondere ervaring en bekwaming beschikt zoals uitdrukkelijk vermeld in artikel 1 alinea 1 van het MB dd. 16-04-1999.

Verzoeker wordt zodoende in de onmogelijkheid gesteld zowel zijn contractuele als deontologische als ethische verplichtingen t.o.v. zijn patiënten na te leven en uit te voeren.

Bovendien zal vertoger verplicht zijn zijn patiënten voor verdere verzorging en behandeling over te laten aan een geneesheer met de bijzondere bekwaming van medisch-oncoloog, en dit ondanks zijn eigen erkende bijzondere bekwaming en ervaring; zodat verzoeker deze patiënten dus niet verder zal kunnen behandelen en opvolgen, dit terwijl gezegde patiënten zich expliciet tot vertoger, handelend in zijn specialisme hebben gewend met het oog op de behandeling van hun ziekte-toestand.

Nog voorbijgaande aan de financiële gevolgen hiervan is het van nog groter belang dat alsdusdanig de vertrouwensrelatie tussen verzoeker, handelend

geneesheer, en zijn patiënt definitief zal verbroken worden, en dat de facto de bekwaamheid van vertoger, nochtans erkend in hoger genoemd alinea 1 van artikel 1 van het MB dd 16-04-1999, in diskrediet zal worden gebracht.

Patiënt zal in de gegeven omstandigheden inderdaad niet anders dan kunnen besluiten dat zijn behandeling werd waargenomen door een hiertoe niet-bekwaam, minstens niet-bevoegd geneesheer.

Het is dan ook duidelijk dat alsdusdanig vertoger een zeer ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zal lijden ingevolge de uitvoering van het aangevochten MB";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"1. In het verzoekschrift tot schorsing stelt verzoeker duidelijk dat het bestreden besluit nog niet kan uitgevoerd worden. Dit heeft tot gevolg dat er geen onmiddellijk nadeel voor betrokkene te vrezen is. Bijgevolg heeft verzoeker geen actueel belang bij het instellen van de vordering tot schorsing.

Overigens werd nog geen lijst van erkende geneesheren-specialisten opgesteld. Er is bijgevolg geen probleem in het kader van de vergoedbaarheid van deze betrokken specialiteiten, aangezien de term 'erkende' niet werd opgenomen in de reglementering.

De adviserend-geneesheer zal aan de voorschrijvende geneesheer-specialist wel vragen om zijn 'specifieke bekwaamheid' aan te tonen door bijvoorbeeld een kopie van de aanvraag tot erkenning.

2. Verzoekende partij wordt door de bestreden bepaling niet in de onmogelijkheid gesteld om zijn contractuele of deontologische of ethische verplichtingen tegenover zijn patiënten na te leven en uit te voeren. De vereiste van het opstellen van een verslag door een medisch oncoloog heeft met deze verplichtingen niets te maken. Het bestreden besluit verbiedt verzoekende partij niet om patiënten te behandelen. De tussenkomst van een geneesheer-specialist met een bijzondere bekwaamheid inzake medische oncologie is slechts een voorwaarde voor de terugbetaling van het geneesmiddel.

3. Verzoekende partij is op geen enkele manier verplicht om de behandeling van de patiënten over te laten aan een geneesheer met de bijzondere bekwaamheid van medisch oncoloog. De verplichte tussenkomst van een medisch oncoloog impliceert niet dat de volledige behandeling in handen dient te zijn van een medisch oncoloog. Het bestreden besluit maakt hiervan geenszins gewag. De vertrouwensrelatie tussen verzoeker en de patiënt zal geen enkele schade oplopen, wel integendeel, de expertise van een andere genees-

heer en de multidisciplinaire aanpak zal de kwaliteit van het geheel enkel ten goede komen.

4. Er wordt niet aangetoond wat de vermeende gevolgen van de bestreden bepaling zouden kunnen zijn. Er wordt bijvoorbeeld niet aangetoond, zelfs niet bij benadering, hoe groot het bedrag is aan honoraria dat verzoeker eventueel minder zou ontvangen. Bovendien is een financieel nadeel altijd te herstellen";

2.2.3. Overwegende dat de desbetreffende **schorsingsvoorwaarde niet** is **vervuld** om de volgende redenen:

2.2.3.1. Op grond van de aangevochten bepalingen worden de farmaceutische specialiteiten ter behandeling van kanker "NAVELBINE", "HYCAMTIN" en "ETHYOL" terugbetaalbaar gesteld door de ziekteverzekering, onder meer op de volgende voorwaarde :

"op grond van een gemotiveerd verslag dat is opgemaakt door de geneesheer-specialist met een bijzondere bekwaamheid inzake medische oncologie, reikt de adviserend geneesheer aan de rechthebbende de machtiging uit waarvan het model is vastgesteld onder 'b' van de bijlage III bij dit besluit en waarvan de geldigheidsduur tot ten hoogste 6 maanden is beperkt".

2.2.3.2. De verzoeker is geneesheer-specialist in de gynaecologie-verloskunde.

Hij is geen geneesheer-specialist met een bijzondere bekwaamheid inzake medische oncologie omdat deze titel, op grond van een ministerieel besluit van 16 april 1999, voorbehouden is aan erkende geneesheren-specialisten in één van de volgende disciplines : inwendige geneeskunde, gastro-enterologie, pneumologie, of pediatrie.

Bijgevolg kan de verzoeker niet zelf het bovenvermelde "omstandig verslag" opstellen.

2.2.3.3. De verzoeker brengt geen gegevens aan met betrekking tot het aandeel van zijn prestaties waarvoor

de betrokken geneesmiddelen moeten worden voorgeschreven in het geheel van zijn praktijk.

Geredelijk dient te worden aangenomen dat slechts een fractie van zijn werkzaamheden met die geneesmiddelen in verband staat.

2.2.3.4. Bovendien impliceert het feit dat eerst een omstandig verslag door een geneesheer-specialist met een bijzondere bekwaamheid inzake medische oncologie moet worden opgesteld, geenszins dat de verzoeker de betrokken patiënten niet meer zou kunnen behandelen of dat die patiënten geen vertrouwen meer in hem zouden hebben en geen beroep meer op hem zouden willen doen;

3. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.